

กิติกรรมประกาศ

บนถนนแห่งการ เดินทาง เราย่อมพบปะผู้คนมากมายที่ผ่านมาและผ่านไป แต่จะมีสักกี่คนที่ยังคงประทับอยู่ในความทรงจำของเรา เช่นกันกับถนนความรู้ที่ผู้ เขียนได้ เดินทางผ่านไปแล้ว ณ บัดนี้ เป็น เรื่องราวที่สำคัญที่สุดในความทรงจำที่ซบกล่อมชีวิตตามทาง ของนักภ เนจรคนหนึ่ง

การ เริ่มต้นถือ เป็นสิ่งสำคัญสำหรับบุคคลหนึ่งที่จะมอบให้แก่บุคคลอื่นในการจะก้าว เดินต่อไป ดังเช่นที่อาจารย์ยุพา คลังสุวรรณได้มอบให้แก่ผู้ เขียนเพื่อได้มีโอกาสนำพา วิทยานิพนธ์จนไปสู่ปลายทาง และรวมถึงความกรุณาของอาจารย์สมจินตนา ทองธิว รัศร สาร อาจารย์ธีรยุทธ บุญมี และอาจารย์สมิตร ปิติพัฒน์ ผู้ชี้เส้นทางความรู้ให้แก่ผู้ เขียนได้ ก้าวย่างต่อไป ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่านเหล่านี้เป็นอย่างยิ่ง รวมทั้งขอขอบคุณการ ให้หยิบยืมความรู้ เพื่อต่อ เส้นทางความรู้ให้ยาวขึ้นจากคุณสงคราม ชีวิตประวัติคำารรวมถึง พนักงานในให้บริษัทของท่านที่ให้ความช่วยเหลือ

และแล้วในวันหนึ่งนักภ เนจรก็ได้พบกับหมู่บ้านแห่งความรู้ ในหมู่บ้านนี้มีปราชญ์ แห่งความรู้อยู่มากมาย ปราชญ์ผู้รู้ได้ถ่ายทอดเรื่องราวความรู้ให้นักภ เนจรฟัง เพื่อนักภ เนจร สามารถกลับไปเล่า เรื่องแห่งหมู่บ้านความรู้นี้ให้ผู้อื่น ในบางครั้งคนหนึ่งไม่รู้ก็จะถามคนอื่น เพื่อต่อความรู้ให้นักภ เนจร ทั้งผู้อาวุโสแลเด็กน้อยต่างก็มีน้ำใจ เกื้อกูลแก่ผู้มาจากแดน ไกล พ่อแก้ว แม่ปิ่น ลุงอิน ลุงทอง ลุงพัก ลุงกา ลุงธรรมมา ผู้ใหญ่แสน ป้าบุญมา ป้า หัน และบุคคลอื่นซึ่งขอขอบพระคุณอย่างสูง รวมถึงที่พักพิงจากพ่อประสิทธิ์ แม่เพชร แม่ พาน ดุ้ย กันยา ปิด และขอขอบพระคุณพระครูวัดทัพคล้ายที่กรุณาให้ความรู้ ยังมีผู้คนอีก หลายคนซึ่งให้ความช่วยเหลือและขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง คุณค่าของบันทึกความรู้นี้ ขอมอบให้แก่ปราชญ์ที่ได้ถ่ายทอดความรู้จน เกิด เป็นรูปร่างขึ้น

ในบางครั้งนักภ เนจรตกขบวนรถแห่งความรู้แต่ก็ได้พลังของมวลมิตรมานุษยวิทยา คอยขับไปส่งให้ทันขบวน ซุป ดุ้ย พี่ต้อย แหม่ม ตัก ไม้ ตา เลส อ้า แก่ ผู้เป็นกำลังใจ ให้แก่นักภ เนจรยามอ่อนแรง โดยเฉพาะดุ้ยและพี่ต้อยผู้คอยบอก เส้นทางแห่งความคิดและ ความรู้สึกดีดีให้ ซึ่งสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าซุปที่ได้ช่วย เหลือนักภ เนจรยามที่ไม่สามารถ ทรงกายได้มั่นคงรวมทั้งช่วยพิมพ์งานนี้อีกด้วย รวมถึงน้องมานุษยวิทยาที่คอยห่วงใย พี่นั้น

กิติกรรมประกาศ

บนถนนแห่งการ เดินทาง เราย่อมพบปะผู้คนมากมายที่ผ่านมาและผ่านไป แต่จะมีสักกี่คนที่ยังคงประทับอยู่ในความทรงจำของเรา เช่นกันกับถนนความรู้ที่ผู้เขียนได้เดินทางผ่านไปแล้ว ณ บัดนี้ เป็นเรื่องราวที่สำคัญที่สุดในความทรงจำที่ซบกล่อมชีวิตตามทางของนักภ เนจรคนหนึ่ง

การ เริ่มต้นถือ เป็นสิ่งสำคัญสำหรับบุคคลหนึ่งที่จะมอบให้แก่บุคคลอื่นในการจะก้าวเดินต่อไป ดังเช่นที่อาจารย์ยุพา คลังสุวรรณได้มอบให้แก่ผู้เขียนเพื่อได้มีโอกาสนำพาวิทยานิพนธ์จนไปสู่ปลายทาง และรวมถึงความกรุณาของอาจารย์สมจินตนา ทองธิว รัตรสาร อาจารย์ธีรยุทธ บุญมี และอาจารย์สมิตร ปิติพัฒน์ ผู้ชี้เส้นทางความรู้ให้แก่ผู้เขียนได้ก้าวย่างต่อไป ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่านเหล่านี้เป็นอย่างยิ่ง รวมทั้งขอขอบคุณการให้หยิบยืมความรู้ เพื่อต่อ เส้นทางความรู้ให้ยาวขึ้นจากคุณสงคราม ชีวิตประวัติคำารรวมถึงพนักงานในบริษัทของท่านที่ให้ความช่วยเหลือ

และแล้วในวันหนึ่งนักภ เนจรถูกได้พบกับหมู่บ้านแห่งความรู้ ในหมู่บ้านนี้มีปราชญ์แห่งความรู้อยู่มากมาย ปราชญ์ผู้รู้ได้ถ่ายทอดเรื่องราวความรู้ให้นักภ เนจรถอง เพื่อให้นักภ เนจรถสามารถกลับไปเล่า เรื่องแห่งหมู่บ้านความรู้นี้ให้ผู้อื่น ในบางครั้งคนหนึ่งไม่รู้ก็จะถามคนอื่นเพื่อต่อความรู้ให้นักภ เนจรถ ทั้งผู้อาวุโสแลเด็กน้อยต่างก็มีน้ำใจ เกื้อกูลแก่ผู้มาจากแดนไกล พ่อแก้ว แม่ปิ่น ลุงอิน ลุงทอง ลุงพัก ลุงกา ลุงธรรมมา ผู้ใหญ่แสน ป้าบุญมา ป้าหัน และบุคคลอื่นซึ่งขอขอบพระคุณอย่างสูง รวมถึงที่พักพิงจากพ่อประสิทธิ์ แม่เพชร แม่พาน ดุ้ย กันยา ปิด และขอขอบพระคุณพระครูวัดทัพคล้ายที่กรุณาให้ความรู้ ยังมีผู้คนอีกหลายคนซึ่งให้ความช่วยเหลือและขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง คุณค่าของบันทึกความรู้นี้ขอมอบให้แก่ปราชญ์ที่ได้ถ่ายทอดความรู้จน เกิด เป็นรูปร่างขึ้น

ในบางครั้งนักภ เนจรถกขบวนรถแห่งความรู้แต่ก็ได้พลังของมวลมิตรมานุษยวิทยาคอยขับไปส่งให้ทันขบวน ซุป ดุ้ย พี่ต้อย หม่อม ตัก ไม้ ตา เลส อ้า แก่ ผู้เป็นกำลังใจให้นักภ เนจรถยามอ่อนแรง โดยเฉพาะดุ้ยและพี่ต้อยผู้คอยบอก เส้นทางแห่งความคิดและความรู้สึกดีดีให้ ซึ่งสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าซุปที่ได้ช่วยเหลือนักภ เนจรถยามที่ไม่สามารถทรงกายได้มั่นคงรวมทั้งช่วยพิมพ์งานนี้อีกด้วย รวมถึงน้องมานุษยวิทยาที่คอยห่วงใย พี่นั้น

ผู้ที่ช่วยเหลือน้อง ๆ คุณวิชัยที่คอยบอกถึงกฎระเบียบต่างๆ ของเส้นทางนี้ ซึ่งขอขอบคุณ
แต่นำจิตใจของท่านเหล่านี้

ดวง จิม เพื่อนผู้ซึ่งคอยให้กำลังใจและช่วยเหลือ รวมถึงการปลอบใจความ
สำคัญของความรู้ และที่ดื่มที่ผู้เป็นที่รักของน้อง ๆ ที่คอยส่งใจมาช่วยอยู่เสมอ แม้ในยาม
นี้คำขอบคุณก็หาพอต่อความรู้สึกที่ได้รับ

และแต่ธรรมชาติอันเป็นมิตรกับอารมณ์ การซบซ่านของนกน้อย เป็นเพื่อนยามดึก
ดึกก็และมีมีรวมทั้งไก่สองแก๊งจอมกวน ต้นไม้ ดอกไม้ทั้งมวลที่ช่วยเป็นมิตรยามเหนื่อยอ่อน

แล้วก็ถึงในวันหนึ่งที่ได้กลับมาถึงบ้าน ณ ที่ความรักและกำลังใจยังคงมีอยู่เสมอ
สำหรับนักพเนจรไม่ว่าจะเป็นเช่นไร ก็หากำไยมาแทนความรู้สึกของนักพเนจรในตอนนี้ได้
สำหรับหนิ พี่จืด น้องแนนที่เป็นกำลังใจสำคัญที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จในการเดินทางครั้งนี้
โดยเฉพาะแม่พ่อและพี่น้องที่ไม่เคยย่อท้อต่อแรงใจและกาย นอกจากคำที่รู้กันดีโดยที่ไม่
ต้องเอ่ยซึ่งขอมอบให้

9 มิถุนายน 2538